

2283

Colo-n jos, colo mai jos

Colo-n jos, colo mai jos
Este-un rât mândru, frumos,
În mnijlocu râtului
Este-o masă rotilată.
- Da' la masă cine șede?
- Șede Domnu Dumnezeu
Cu îngerii p'ângă El,
Tot citea
Și proorocea.
- Da' județu când a si?
- Când soare n-a răsări,
Câmpu mândru n-a nverzi,
Nici lună pe cer n-a si,
Frați cu frați nu s-or ibdi,
Nici pruncii cu părinții.

Săliștea de Sus, 1968.

2284

Tri cocoși negri-ș cântară

Tri cocoși negri-ș cântară,
Zori de zi se revărsară,
Iuda din pat se sculară,
Mănecele-și sufulcară,
Pe Christos îl apucară,
La jidovi îl arătară:
- Dați-mi treizeci de arginți
Că vi-L dau să-L răstigniți!
Pilat arginții i-o dat
Și pe cruce L-au nălțat,
Sus pe cruce
De măr dulce.
Când cuiele le bătea
Sângele pe stâlp curgea,
Jidovii îl sprijonea
Și numa de dușcă-l bea.
Iar când sufletul și-o dat
Soarele s-o-ntunecat,
Luna s-o-mbrăcat în sânge,
Stelele-o-nceput a plânge.

Săliștea de Sus, 1968.

2285

Umblu-și doi colindători

Umblu-și doi colindători
Noaptea pe la cântători
Mândră-i sara de Crăciun
La casa bogatului
În mnijlocu satului:
- Bună sara, bogat mare,
Gata-i cinuca, ori ba-re?
- Cina-i gata, nu-i de voi
Că-i de bogați ca și noi!
Ei de-acolo s-o luat
La casa săracului
Din marginea satului:
- Bună sara, sărac tare,
Gata-i cinuca, ori ba-re?
- Cina-i gata, pe puținu,

Cărările lui Pinte

Hotarul Budeștiului l-o călcat Pinte de multe ori, că îi era cunoscut din copilărie, unde o șezut la oi și la vite.

Și așa o trecut odată peste Câmptie, așa se numește un loc din Budești, cu haiducii lui, călărește, cu desagi și puști. Și s-o întâlnit cu un om care venea din pădure cu boii, trăgând un lemn cu tânjaua că pe atunci nu umblau cu tilegi în pădure, doar cu tânjaua de care erau prinși boii la jug, un capăt de lanț și o limbă sau două de ciplâng care se băteau în lemn și era tras așa până acasă.

Omu vena din pădure, așa cum v-am spus, și s-o tâlnit cu Pinte pe Câmptie și fără să zică nimic i-a luat un bou din jug, l-o jund'et, l-o făcut bucățele și o făcut foc și l-o fript. L-o chemat și pe om să mănânce, da' omu n-o vrut ci o tât zderat mereu. Să margă acasă încă nu l-o lăsat. După ce-au mâncat și s-au săturat cu toți, o zis Pinteă cătă om:

- Ai trăistuța în care-ai avut merinde?

Omu o zis că are. Pinteă o zis:

- Ad-o aici!

Omu i-o adus-o. În traistă mai era o bucată de pită învărtită în ștergura de cânepă. l-o dat-o lui Pinteă. Pinteă s-o dus la desaga cu galbeni și i-o împlut-o zicând:

- Dacă ai fi mâncat și nu ai fi zderat atâta, eu țaș fi dată mai mulți galbeni!

Omu o plecat de-acolo cu un bou și cu o trăistuță cu galbeni. Femeia lui, când l-o văzut venind de peste coastă cu un singur bou, s-o spăret că ce i s-o întâmplat. Ieșindu-i înăinte l-o întreat, da' omu o răs. Femeia i-o zis:

- Zii numa cu un bou din pădure și încă răzi!

Atunci omu i-o întins trăistuța cu galbeni zicând:

- la trăistuța-aiasta și vezi ce-i în ié!

Femeia o luat trăistuța, da' era tare gre; atunci l-o întreat ce i s-o întâmplat. Intrând în casă i-o povestit toată întâmplarea.

Până atunci omu o fost sărac, dar cu galbenii primiți de la Pinteă, omul s-o făcut bogat și de atunci și până astăzi la familia aceea de oameni i se zice a Bogatului.

Colecția MIHAI OLOS

Pinteă Viteazu și Dracu

Tatăl meu spunea că Pinteă s-o născut în Bloaja. Păștea vacile. Cu blenciu (briceag) și-o făcut un băltag de lemn, împitrit cu o cruce. Odată o fost o vreme gré. El stătea pe marginea unor stânci, pe un bolovan, subt o altă piatră. O apărut acolo Dracu, cu fulgerile-n mână. Pinteă, poac! cu băltagu peste buci, la drac. Dracu, lovit de cruce, mintenaș s-o lăsat în puterea lui Pinteă:

- Ce să-ț dau să-mi dai drumu?

- Dă-mi puterea dibolului di colo!

I-o dat-o. Și Pinteă l-o lăsat.

De la Costan Dipșe, Șurdești

Fără uși,
Fără ferești -

În casă tăte le privești.